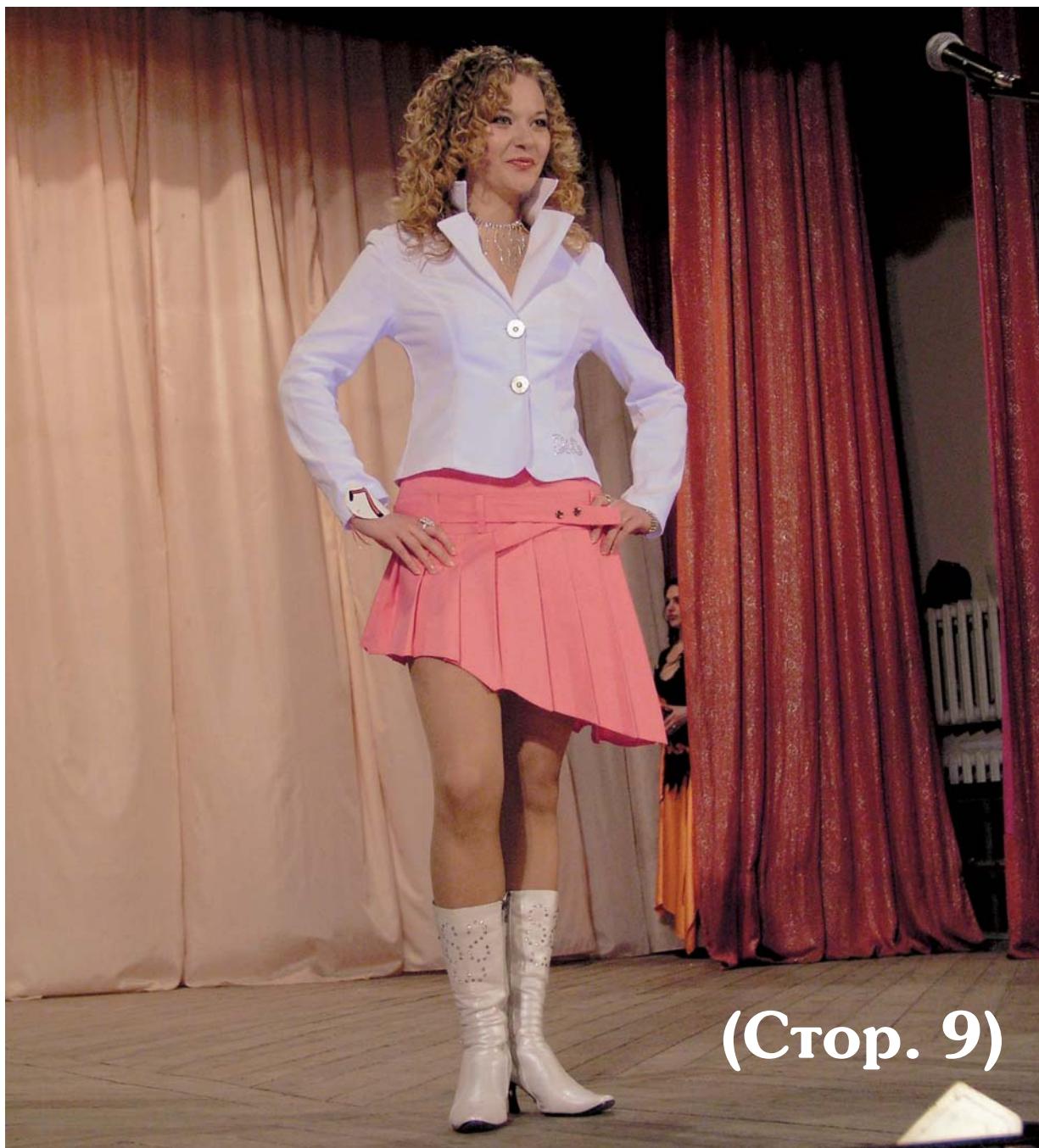

№ 3 (635)
Березень 2005 р.

**Щомісячник Вінницького національного
технічного університету**

Адреса сайту ВНТУ в Інтернеті
<http://www.vstu.edu.ua>

ІнМТ співпрацює з світовими лідерами комп'ютерних технологій

В інституті машинобудування і транспорту стрімко розвивається напрямок освоєння сучасних комп'ютерних технологій в галузі машинобудування. Зокрема вдалим видався минулий 2004-й рік. І нещодавно факультет технологій, автоматизації та комп'ютеризації машинобудування спільно з СП «Би Пітрон» (Київ) провів навчальний семінар, де були представлені сучасні комп'ютерні технології в галузі машинобудування.

СП «Би Пітрон» є українським відділенням відомої фірми «Би Пітрон», головний офіс якої у Санкт-Петербурзі. На території СНД ця фірма є головним дистрибутором всесвітньовідомої компанії IBM та Cimatron, виробниками PDM/CAD/CAE/CAM-технологій, а саме програм SMARTEAM, CIMATRON та CATIA. Ці програми дають змогу повністю автоматизувати цикл конструкторсько-технічної підготовки виробництва та його управління, що дозволяє значно скоротити терміни поставки нових видів продукції на виробництво, підвищити якість продукції та конкурентоспроможність підприємства. Представлені програми вже розглядалися керівництвом ІнМТ ще торік навесні, але ця зустріч мала на меті підписання угоди про передачу декількох робочих місць навчальних версій SMARTEAM, CIMATRON та CATIA.

У перший день роботи оформили основні документи стосовно майбутнього придбання навчальних версій представлених програм, що було обговорено під час зустрічі представника «Би Пітрон» Віктора Гальюпа з директором ІнМТ професором Юрієм Буренінковим та деканом факультету ТАКМ Леонідом Козловим. Також було досягнуто домовленості про створення на базі ВНТУ спільнотного навчального центру, де спочатку відбудуватиметься поетапне освоєння вказаних пакетів програм, а згодом і виконання проектних робіт та проводитиметься навчання. Технічну підтримку представлених пакетів програм обговорили за участю магістрантів Олександра Петрова та Дмитра Лозінського, які склали конфігурацію параметрів комп'ютерів, необхідних для роботи з такими потужними програмами. Окрім того Віктору Гальюпу представили ряд проектів, що розроблені та розробляються у ІнМТ на факультеті ТАКМ, обговорили можливість адаптування представлених програм до навчального процесу.

Згодом відбулись презентації розроблених проектів та проводилося навчання роботі в середовищі CIMATRON. У заході брали участь директор ІнМТ, професор Юрій Буренінков, декан ФТАКМ, доцент Леонід Козлов, завідувач кафедри ПМ, професор Володимир Михалевич, вик-

Директор ІнМТ, професор Юрій Буренінков (у першому ряду ліворуч), далі представник «Би Пітрон» Віктор Гальюпа, декан ФТАКМ Леонід Козлов. Студенти Ірина Бліндер, (у другому ряду ліворуч), далі Олександр Пікалюк і Олександр Брицький, магістрanti Олександр Петров, Дмитро Лозинський та Наталя Рябоконь

ладачі кафедри ТАМ Олег Мироненко та кафедри МРВОАВ Володимир Пішеннін, аспірант Сергій Сухоруков, магістрanti Олександр Петров, Дмитро Лозінський, Наталя Рябоконь, студенти Олександр Брицький (група 1ТМ-00), Олександр Пікалюк (2ТМ-01), Ірина Бліндер (2ТМ-02). Також ми запросили до участі в роботі провідних спеціалістів НВП «АДТ» та виробничої фірми «Техостнастка» для оцінки використання представлених програм у роботі цих підприємств.

У останній, третій день роботи семінару засвоювалась ідеологія роботи у програмах SMARTEAM, CIMATRON та CATIA, адже програми вузькоспеціалізовані і потребують ґрунтовних знань як аналогічних CAD/CAM систем, так і технологічних процесів виробництва.

На заключному спільному засіданні ми обговорили підсумки роботи, прийняли рішення та уклади угоди про передачу факультету ТАКМ робочих місць навчальних версій SMARTEAM, CIMATRON, CATIA та необхідної навчальної літератури для того, аби у майбутньому впроваджувати ці потужні програми у навчальний процес. Це даста можливість студентам ІнМТ під час навчання та надалі в практичній діяльності використовувати не тільки добре відомі на території СНД програмні продукти Компас та T-Flex, які вони вже добре знають, але й нові всесвітньовідомі програмні продукти компаний Cimatron та IBM. Рішенням ректорату нещодавно Інституту МТ передано два новопридбаних найпотужніших в університеті комп'ютери для розміщення на них програм CIMATRON, SMARTEAM та CATIA.

**Олександр Петров, магістрant ВНТУ,
Сергій Сухоруков, аспірант ВНТУ**

ВНТУ відповідає світовим освітнім стандартам

До цього активно долучилася і університетська наука

Наукову та науково-технічну діяльність у ВНТУ проводять 47 кафедр, 17 науково-дослідних лабораторій, 6 науково-навчальних центрів, Північно-Західний регіональний науковий центр Академії педагогічних наук України, науково-дослідний інститут проблем моделювання багатозв'язних систем. Торік у університеті під егідою ООН створений Центр гендерних досліджень.

Постійними замовниками науково-технічних робіт минулого року були ЗАТ «Науково-виробниче об'єднання «Теплоенергоресурс» (Вінниця), Державна адміністрація залізничного транспорту України (Київ), Національна Радіокомпанія України (Київ), Національна Рада України з питань телебачення і радіомовлення (Київ), ВАТ «Вінницький інструментальний завод», ВАТ «Барський машзавод», ВАТ «АК Вінницяобленерго», Держуправління екології та природних ресурсів у Вінницькій області, Національна енергетична компанія «Укренерго», Гніванський завод спецзалізобетону.

Кадри вищої кваліфікації у ВНТУ готують п'ять спеціалізованих вчених рад з правом приймати до розгляду та проводити захисти докторських і кандидатських дисертацій. (До речі, на Вінниччині загалом таких спецрад усього 9). Підготовка наукових і науково-педагогічних кадрів через аспірантуру здійснюється за 4 галузями наук та 20 науковими спеціальностями.

У 2004 році у Вінницькому національному технічному університеті ефективність роботи аспірантури склала рекордну величину 64 %, що в 4 рази перевищує середню по Міністерству освіти та науки України.

Вагомі наукові здобутки університету визнанні і в Україні, і за кордоном. Завдячуємо цим насамперед колективам наукових шкіл, що працюють за науковими напрямами:

- розробка математичних моделей процесів, що протикають в енергетичних та екологічних системах, інформаційно-вимірювальних систем та систем автоматичного та автоматизованого керування цими процесами (науковий керівник — **заслужений діяч науки і техніки України, доктор технічних наук, професор, академік АПНУ Борис Мокін**);
- теплообмін та гідродинаміка полікомпонентних поліфазних потоків і середовищ в елементах тепло- і біотехнологічного устаткування; аналіз та синтез тепло- і біотехнологічних систем (науковий керівник — **заслужений працівник народної освіти України, д.т.н., проф. Станіслав Ткаченко**);
- дослідження фізичних процесів у газових та напівпровідникових середовищах і розробка пристройів мікроелектроніки на цій основі (науковий керівник — **д.т.н., проф. Володимир Осадчук**);
- автоматизація оптимального керування режимами електроенергетичних систем (науковий керівник — **д.т.н., проф. Петро Лежнюк**);
- оптико-електронні інформаційно-енергетичні технології (науковий керівник — **заслужений діяч науки і техніки України, д.т.н., проф. Володимир Кожем'яко**);
- феноменологічні критерії руйнування суцільних, пористих та композиційних матеріалів у межах великих пластичних деформацій та застосування їх до вирішення технологічних задач механіки (науковий керівник — **д.т.н.,**

проф. Віталій Огородніков);

- розробка теорії руйнування, ущільнення, армування та формування матеріалів основ та масивів (науковий керівник — **д.т.н., проф. Михайло Друкований**);
- негатроніка (науковий керівник — **д.т.н., проф. Микола Філинюк**);
- створення теорії, математичних моделей і методів синтезу складних систем контролю, діагностики й управління в промисловості, аерокосмічній і оборонній сферах (науковий керівник — **заслужений діяч науки і техніки України, д.т.н., проф. Іван Кузьмін**)
- розробка методів та засобів математичного моделювання пристройів і систем автоматики та інформаційно-вимірювальної техніки (науковий керівник — **д.т.н., проф. Роман Квітний**)
- формування ефективної моделі управління сучасним підприємством за умов поглиблення ринкових відносин (науковий керівник — **д.е.н., проф. Олег Мороз**).

До Українського інституту промислової власності науковці університету надіслали 100 заявок на видачу патентів на винаходи та корисні моделі, значна частина яких у співавторстві зі студентами.

За результатами досліджень учених ВНТУ торік у наукових виданнях видрукувано 862 публікації.

В університеті минулого року відбулись міжнародні конференції:

- IV міжнародна науково-практична конференція «Інтернет-Освіта-Наука-2004» (власне другий її етап). Перший проводився в Бакинському державному університеті (Азербайджан), третій — в університеті святих Кирила і Мефодія, м. Велике Тирново (Болгарія);
- міжнародна науково-практична конференція «Гуманізм та освіта» спільно з науковцями університету міста Євле (Швеція);
- міжнародна конференція пам'яті В.Я. Буняковського проводилася спільно з Інститутом математики Національної академії наук України.

Відбувались конференції державного і регіонального рівня:

- науково-технічна конференція «Енергозбереження в цукровій і спиртовій галузях області як напрямок зниження собівартості продукції та ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів»;
- регіональна науково-технічна конференція професорсько-викладацького складу, співробітників та студентів університету разом з працівниками науково-дослідних організацій та інженерно-технічних працівників промислових підприємств Вінниці та області;
- регіональна науково-практична конференція «Інвестиційно-інноваційна модель розвитку економіки Вінниччини»;
- IV всеукраїнська науково-технічна конференція «Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві»;
- науково-просвітницька конференція присвячена Дню українського козацтва;
- регіональна науково-практична конференція «Стратегічна реструктуризація регіональної економіки соціальної сфери».

Університет презентував свої розробки на престижних виставках. Приміром, на

- II міжнародні виставці з інформаційних технологій в Китаї;
- міжнародні виставці «Дні Української науки і техніки в Індії» (Нью-Делі);
- міжнародні виставці «Довкілля – 2004» (Київ);
- міжнародні виставці-презентації «Освіта України» (Київ);
- інвестиційному ярмарку «Вінниччина-2004» (Вінниця).

Для публікацій результатів досліджень університет за свій кошт видає наукові журнали «Вісник ВПІ» (з 1993 р.), «Оптико-електронні інформаційно-енергетичні технології» (з 2001 р.), «Сентенції» (з 2001 р.).

Продовжує функціонувати створений на базі вузла INTERNET загальноуніверситетський центр електронних комунікацій.

З 1989 року при науково-дослідній частині ВНТУ діє науково-дослідна лабораторія відмовостійких інформаційно-обчислювальних керуючих систем. Ця лабораторія має подвійне підпорядкування – ВНТУ та інституту кібернетики ім. Глушкова. Основними задачами лабораторії є розробка нових інформаційних, арифметичних, схемотехнічних основ самокалібрувальних відмовостійких і високонадійних обчислювальних, вимірювальних та інформаційно-реєструвальних систем, а також підвищення якості підготовки студентів на основі широкого застосування їх до науково-дослідної роботи й підготовка кадрів вищої кваліфікації.

Наш університет тісно співпрацює і з Академією педагогічних наук України. Успішно діють створені університетом Центр культурології та виховання студентів, науково-дослідна лабораторія проблем вищої школи.

Згідно наукових напрямків досліджень, за якими працює АПНУ, у ВНТУ під керівництвом дійсного члена Академії педагогічних наук д.т.н., проф. Бориса Мокіна проводяться дослідження з проблем педагогіки та психології вищої освіти. За результатами цих досліджень розроблена та впроваджена програма оптимальної інтеграції магістерської та аспірантської підготовки, яка дозволила суттєво підвищити ефективність аспірантури.

Для активізації співробітництва з АПНУ на базі університету створений Північно-Західний регіональний науковий центр Академії педагогічних наук України.

Торік 183 студенти університету стали співавторами 212 публікацій. До Українського інституту промислової власності студентами ВНТУ в співавторстві з викладачами було подано 38 заявок на видачу патентів України.

Наш університет є базовим вищим навчальним закладом з проведення II-го етапу Всеукраїнської студентської олімпіади з програмування і зі спеціальності «Системи управління та автоматика».

У всеукраїнських студентських олімпіадах студенти ВНТУ звичко вибирають призові місця. А на Всеукраїнському конкурсі наукових студентських робіт з напрямку «Технічна кібернетика, обчислювальна техніка і інформатика» торік отримали 12 дипломів.

Щороку наш ВНТУ проводить обласний конкурс серед студентів та учнів з WEB-дизайну.

Магістр університету, віце-президент студентського відділення SPIE ВНТУ Ольга Маліночка взяла участь у 49-му щорічному зібранні керівників підрозділів міжнародного товариства оптичної техніки SPIE у місті Денвер (Колорадо, США).

А студентка Віталія Шемардіна стажувалась у науково-дослідному інституті Отто Шотта (ФРН). Там вона працювала над проектом: досліджувала та вдосконалювала склопокераміку з майже нульовим коефіцієнтом теплового розширення та високим рівнем кристалізації.

Четвертокурсник Ігор Штельмах на міжнародній науково-вій конференції студентів та молодих вчених «Політ – 2004» здобув друге місце за наукову роботу, що була представлена на секції «Комп’ютерні інформаційні технології в авіації».

А переможці обласного конкурсу з WEB-дизайну, третьокурсник Сергій Романюк й першокурсник Олексій Москвін стали переможцями і шостої Всеукраїнської виставки-конкурсу «Комп’ютер і студент-2004».

Дипломом Міністерства освіти і науки України торік нагороджено чотирьох студентів-переможців змагань Кубку України з програмування.

ВНТУ має чимало талановитих молодих науковців. Торік

5 молодих вчених стали стипендіатами Кабінету Міністрів України. А 26-річний кандидат економічних наук Андрій Матвійчук визнаний лауреатом премії Кабінету Міністрів України за внесок молоді у розбудову держави у номінації за наукові досягнення. Він же виграв грант міжнародного наукового фонду економічних досліджень академіка М.П. Федоренка (МНФЕД, Москва).

Грамотою Міністерства освіти і науки України нагороджений кандидат технічних наук Дмитро Кательников, який є науковим керівником обдарованої студентської молоді в галузі адаптивних моделей штучного інтелекту.

Почесною грамотою Вінницької обласної державної адміністрації за значні досягнення у винахідницькій роботі нагороджений молодий доктор технічних наук Олександр Осадчук.

У нас в університеті успішно працюють навчально-науковий комплекс «ВНТУ-ФЕСТО»; науково-навчальна лабораторія мікропроцесорної техніки, створена спільно з фірмою «Шнайдер-електрік» (Франція); інформаційно-консультаційний центр «Освіта за кордоном».

Наш університет має двосторонні угоди про наукове та науково-технічне співробітництво з технічними університетами міст Яси, Сучава, Бакеу (Румунія), Датським технічним університетом, Лундським технологічним інститутом (Швеція), Шаньдунським університетом (Китай), університетом міста Євле (Швеція), Люблінським технічним університетом (Польща), Санкт-Петербурзьким державним технічним університетом (Росія) тощо.

ВНТУ також співпрацює з Єрусалимським технологічним інститутом (Ізраїль), університетом м. Саутгемптона (Великобританія), університетом «The Université du littoral Core d'Opale» (Франція), Вищою школою комерції м. Клермонт-Феранц (Франція), політехнічним інститутом Сетубалу (Сетубал, Португалія), інститутом ISCTE (Лісабон, Португалія), національним технічним університетом Афін (Греція), Грузинським технічним університетом (Тбілісі), Міжнародною Академією інформатизації при ООН (Москва), Далекосхідним державним технічним університетом (Владивосток), Бакинським державним університетом (Азербайджан), Таганрозьким державним радіотехнічним університетом (Росія) тощо.

Торік у міжнародних семінарах, симпозіумах взяли участь понад 200 співробітників ВНТУ.

Наш університет – колективний член Українського відділення Всесвітнього товариства інженерів-енергоменеджерів, Всесвітнього оптичного товариства (SPIE), Європейського товариства «Ергономіка та людський фактор», Міжнародної академії наук вищої школи, Міжнародної кадрової академії, Міжнародної асоціації комп’ютерної техніки (ACM) (Нью-Йорк). Уже понад десятиліття ВНТУ є єдиним від України асоційованим членом Міжнародної асоціації винахідницьких організацій (IFI) з штаб-квартирою в Женеві.

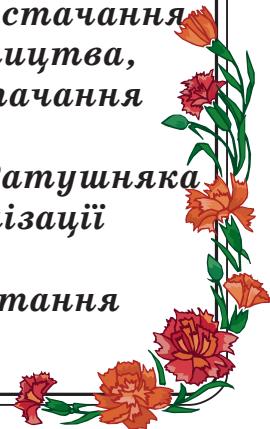
Минулого 2004-го року наш ВНТУ успішно пройшов прискіпливу експертізу на відповідність світовим освітнім стандартам. І як результат — Вінницький національний технічний університет прийнято до Всесвітньої асоціації університетів. Отож, відтепер диплом нашого ВНЗ автоматично визнається в усіх країнах світу.

Володимир Грабко, перший проректор з наукової роботи, міжнародних зв’язків та економічної політики, доктор технічних наук, професор

Вітаємо!

**Державний комітет України
з енергозбереження
нагородив Почесною грамотою
завідувача кафедри теплогазопостачання
директора Інституту будівництва,
теплоенергетики та газопостачання
нашого ВНТУ,
професора Георгія Сергійовича Ратушняка
за вагомі досягнення в реалізації
державної політики
у сфері ефективного використання
енергоресурсів.**

Конференція

В опоряджувальних роботах – технічна революція

На кафедрі містобудування та архітектури буде створено навчально-методичний центр для підготовки фахівців з оздоблювальних робіт

У нашому ВНТУ на початку березня відбулася Перша всеукраїнська науково-технічна конференція «Оздоблювальні роботи в будівництві».

Зорганізована вона і проведена за участю Вінницького національного технічного університету, Творчої науково-технічної спілки будівельників України, Української академії наук, Державного науково-дослідного інституту будівельного виробництва, Київського національного університету будівництва і архітектури, НУ «Львівська політехніка», Придніпровської державної академії будівництва і архітектури, Одеської державної академії будівництва і архітектури.

У роботі цього наукового заходу взяли участь 156 представників НДІ, вищих навчальних закладів, проектних, будівельних і ремонтно-будівельних організацій, серед яких 10 докторів технічних наук. Доповіді про сучасний технічний стан виробництва опоряджувальних робіт зробили д.т.н., проф. Олександр Лівінський (Українська академія наук), д.т.н., проф. Михайло Друкований (ВНТУ), д.т.н., проф. Віталій Черненко (КНУБА), д.т.н., проф. Олександр Манейлюк (ОДА БА), д.т.н., проф. Павло Кривенко (КНУБА), д.т.н., проф. Раїса Рунова (КНУБА), д.т.н., проф. Володимир Снісаненко (НДІБВ), д.т.н., проф. Іван Назаренко (КНУБА), д.т.н., проф. Ігор Дудар (ВНТУ), д.т.н., проф. Мирослав Саніцький (ПДАБА), проф. Анатолій Березюк (ПДАБА), декан факультету ОДА БА Юрій Білявський та інші.

Опоряджувальні роботи — технологічно один з найскладніших і найтрудоємніших процесів в капітальному будівництві.

Учасники конференції відзначили, що за останні 10-15 років в опоряджувальних роботах відбулася технічна революція. З'явився новий технологічний процес «опоряджу-

ванально-монтажні роботи», нові конструктивно-технологічні рішення утеплення фасадів та ціла система високоефективних сухих будівельних сумішей з полімерними добавками, нові малярні матеріали, застосування яких підвищує якість опоряджувальних робіт.

Структурна система конференції мала три секції: зовнішні оздоблювальні роботи; внутрішні оздоблювальні роботи; теплоізоляція, герметизація та гідроізоляція будівель та споруд.

Фірма Хенкель Баутехнік (Україна) подарувала нашій кафедрі містобудування та архітектури для навчальних цілей п'ять стендів із сучасної технології застосування Церазиту.

У роботі конференції взяли участь студенти старших курсів спеціальності «міське будівництво та господарство» і «промислове та цивільне будівництво», які цікавились новими розробками для втілення їх в курсові та дипломні роботи.

На конференції прийняли рішення створити на кафедрі містобудування та архітектури навчально-методичний центр для підготовки фахівців з оздоблювальних робіт, а також укласти договір про співпрацю фірми Хенкель Баутехнік (Україна) з Інститутом будівництва, теплоенергетики та газопостачання.

Закриваючи конференцію, віце-президент Української академії наук, д.т.н., проф. Олександр Лівінський подякував співробітникам нашого університету і зокрема кафедрі містобудування та архітектури за організацію й підготовку конференції.

**Святослав Голюк, завідувач лабораторії
із робочої професії кафедри МБА**

Гуманітарне + технічне

Так виховується еліта нації

Торік наша традиційна науково-технічна конференція професорсько-викладацького складу, співробітників та студентів університету, у якій також беруть участь працівники різних підприємств та організацій Вінниччини, своє пленарне засідання присвятила 190-річчю Кобзаря. Нинішня, уже XXXIV конференція розпочалась 15 березня — за кілька днів до діамантового ювілею Ліни Костенко. Тож, перші доповіді звучали саме про неї — поета для української вічності.

Задала тон розмови голова оргкомітету наукового форуму, проректор ВНТУ з виховної роботи та наукової роботи у галузі гуманітарних наук, завідувач кафедри культури, мистецтва і дизайну ВНТУ, професор Тамара Буяльська.

Мал. Дмитра Білана, гр. ЕП-02, ІНАЕКСУ

«Слово о полку Ігоревім», Сковорода, Шевченко, Леся Українка, Ліна Костенко... Імена, що живуть у великому часі. Про нашу геніальну сучасницю говорили член Національної спілки письменників України, лауреат літературної премії імені Білецького, кандидат філологічних наук, доцент кафедри КМД Михайло Стрельбицький, студентка Інституту машинобудування та транспорту Олеся Критюк (група ТВ-02). Олеся аналізувала етичну проблематику творчості Ліни Костенко (науковий керівник — викладач кафедри філософії Анатолій Теклюк). А як проникливо дівчина (до речі, Олеся на студентському конкурсі «Міс ВНТУ-2005» здобула титул «Міс Ніжність») читала вірші великої поетеси! Звісно, зала повірила зізнанню, що ця поезія суголосна її душі, і нагородила за яскравий виступ щирими оплесками.

Так само захоплено сприймала зала доповідь студентки Інституту менеджменту Людмили КИЛИМНИК (група ІМО-03) «Філософія щастя»: історико-філософський і сучасний вимір» (науковий керівник — кандидат філософських наук, доцент Ірина Головашенко). Запитань було безліч! І від студентів, і від викладачів. Голові оргкомітету, професору Буяльській довелось зупинити запальну дискусію і обнадіяти: можливо, з такої актуальної проблематики слід провести загальноуніверситетський семінар?

Сама Тамара Болеславівна розповіла про японську культуру в Україні. Тему продовжив В'ячеслав ТРУХМАНОВ — інженер-програміст Вінницької філії ВАТ «Укртелеком», випускник Інституту інформаційних технологій і комп'ютерної

інженерії нашого університету. «Імпульс» кілька років тому у «Студентській Музі» друкував його оповідання. В'ячеслав і нині продовжує писати художні твори, підтримує зв'язки з alma-mater.

Уже звично на нашій науково-технічній конференції студенти, які додатково отримують фах технічного перекладача, виголошують доповіді іноземною мовою. Жаве обговорення викликала доповідь, яку робили дутом студентки Інституту менеджменту Христина КОНДРАТЮК та Наталя ШАРУДІНА, про Помаранчеву революцію (науковий керівник — Олена Марченко). Студентка Інституту радіотехніки, зв'язку та приладобудування Олена ДУБРОВІНА теж англійською розповідала про своє сприйняття музики (науковий керівник — Олена Михайлова-Пехан).

Із зацікавленням слухала зала першокурсника Інституту електроенергетики, екології та електромеханіки Антона КИЛІМЧУКА (група 1ЕС-04). Його оповідь стосувалась вінницької ставки Гітлера «Вервольф» (науковий керівник — кандидат історичних наук, доцент Людмила Громова).

Конференція традиційно проводилась у два етапи. 15-18 березня відбувались засідання секцій гуманітарних та фундаментальних наук. 23-25 березня — загальноінженерних та технічних наук. Усього працювало 48 секцій. Чимало студентів беруть участь у роботі як гуманітарних, так і технічних секцій нашої конференції.

Загалом кількість учасників помітно перевищила 1500 осіб. До речі, з них дві третини студенти. Доповіді, які визнані на секціях найкращими, будуть опубліковані у збірнику тез XXXIV науково-технічної конференції.

Дослідницький інтерес студентів нашого ВНЗ до широкого кола гуманітарних проблем свідчить про те, що завдяки впровадженню в нашому університеті (зауважте, вперше в Україні — ще в 1990 році) ідей гуманізації технічної освіти все більше майбутніх фахівців усвідомлюють себе як еліту нації.

Що це так, засвідчує і виставка творчих робіт нашого студентства, яка експонується у ЦКВС університету і приурочена якраз до XXXIV науково-технічної конференції. Виставкова зала виявилася замала, аби вмістити усі експонати цього аматорського різноманітного вернісажу. Тут і вишиванки, і ужиткове мистецтво, і світлини, і ткацтво, і художні полотна...

Фото Сергія Маркова

Ювілей великої української поетеси

Ліна Костенко. Її ім'я — синонім величного таланту, високого одухотвореного поетичного слова, громадянської мужності, людської гідності, чарівної жіночності, неосяжної, до болю пронизливої Любові до українського народу, української мови; синонім Правди, Нескореності, Краси.

19 березня — день народження Ліни Василівни Костенко. Для мене особисто, як і для багатьох моїх колег, а також наших студентів, це визначна і знаменна дата. І не тільки у ювілейні роки. Саме тому щорічно (починаючи з

1990-го) протягом навчального року ми включаємо в програми наших занять теми, пов'язані з творчістю Ліни Костенко, проводимо поетичні вечори; студенти готують творчі роботи, рецензії, у яких віддзеркалюється жагуче прагнення долучитися до того високого духовного простору, який відкривається у поезії Ліни Костенко.

Простору!

Простору!

*і щоб ніяких травм
І чогось такого простого
як прогростання трав
І чогось такого дивного
як музика
без блазенств
І слова
хоча б єдиного!
що має безсмертний сенс*

Вірші Ліни Костенко варто читати щодня. Афористичність мови, філософське проникнення у суть речей, історичність бачення, сучасність у дзеркалі минулого, минуле у сучасному, етична височинь, мовленнєва філігранність, незображенна ширість,

*Ще не було епохи для поетів,
Але були поети для епох*

Л. Костенко

молитовність сподівань, душевна щедрість, що відкрита Всесвіту — це поезія Ліни Костенко.

Душа — єдина на Землі держава,

Де є свобода, чиста, як озон.

Кордон душі проходить над світами,

А там нема демаркаційних зон.

Поезія Ліни Костенко — це те чисте джерело, яке здатне оновити, олюднити душу; це той високий поетичний вимір, що здатний зберегти народ. Среди її «Інкрустацій» є маленький шедевр «Народ шукає в генях себе». Переонана — поезія Ліни Костенко здатна відкрити шлях у майбутнє.

Вклоняємось. Пишаємось. Маємо за честь засвідчити: ми сучасники Ліни Костенко. Дай, Боже, їй сил, здоров'я, нахнення на довгі роки.

З глибокою шаною

Тамара Буяльська, проректор
ВНТУ з виховної роботи та
наукової роботи у галузі гуманітарних наук, заслужений
працівник народної освіти
України, професор

Приєднуйтесь!

LET'S SPEAK ENGLISH!

Саме ці слова можна вважати девізом вже традиційного у ВНТУ тижня англійської мови, котрий щороку проводиться кафедрою технічного перекладу. От і 2005 рік винятком не став. А умова участі у всіх заходах і конкурсах тижня для наших студентів лише одна: читати, писати, говорити, співати потрібно тільки англійською мовою.

Оскільки тиждень почався 14 лютого, то і не дивно, що тематика першого конкурсу — конкурсу стінгазет — День святого Валентина. Не знаємо чи побільшало в Інституті менеджменту закоханих, але кількість газет цього разу була рекордною. Тож, і викладачі, і студенти із задоволенням ходили з фотоапаратами вздовж стіни, що на декілька днів петрельного читання викладацьким журі ось як: перше місце за креативність присуджено редколегії **групи 2М3В-03 (Наталя Гінет, Максим Бабін, Вікторія Оленко, Тетяна Сікорщук та Ольга Фоменко)**. Титул «найінформаційнішої» отримала стіннівка творчого tandemу **Ольги Сочівець та Ольги Ілініч (гр. 2М3В-04)**. А за найкращий дизайн газети призи тримали **студенти групи 1М3В-03 Ольга Слуцька та Людмила Данильченко**.

Наступним етапом англомовних перегонів була гра

«Брейн-Ринг» для студентів перших та других курсів. Найобізнанішими в географії, економіці, політичному устрої, традиціях і звичаях англомовних країн виявились **студенти гр. 1М3В-04 (капітан команди — Ірина Микитюк) і студенти гр. 2М3В-03 на чолі з Олександром Климчуком**.

Кульмінацією тижня англійської мови став святковий концерт, що об'єднав всіх бажаючих проявити свою сценічну майстерність. Чого тільки не побачили тут глядачі! Завітав на свято і Шекспірівський Гамлет, ожили герої зворушливої дитячої казки «Пепелюшка», пролунало ліричне «My heart will go on» з фільму «Титанік» і «You'll see», декламували вірш Т.Г. Шевченка «Садок вишневий коло хати» англійською.

Викладачі кафедри ТП вдячні всім, хто брав активну участь у проведенні тижня англійської мови. Закликаємо вас і надалі не зменшувати обертів та поглиблювати знання. А студентам, які все ще вагаються, нагадуємо: попереду цілий рік для підготовки, тож мережі за книги - & Let's speak English!

Ірина Костюк, ІнМ, гр. М-00 (мн)

Шевченківські читання

НЕ ЗЛИМ, ТИХИМ СЛОВОМ...

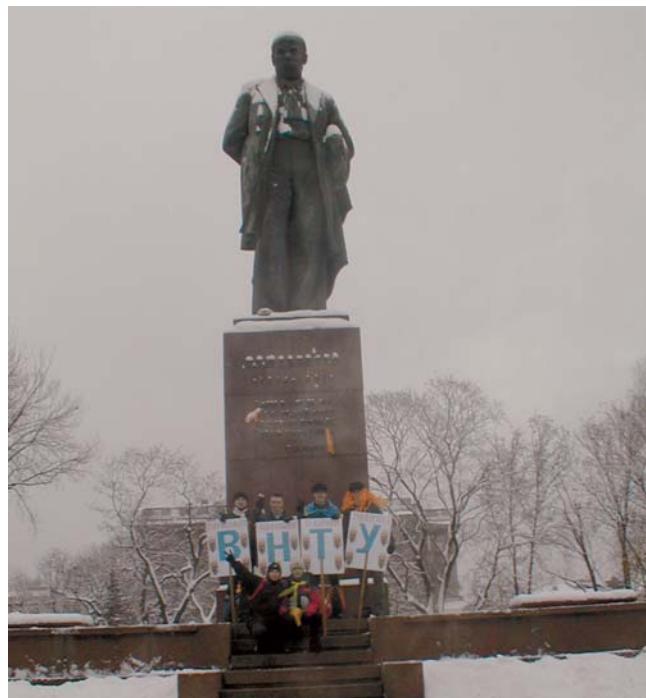
День народження і день смерті Тараса Шевченка стоять поряд – 9 і 10 березня. Між цими двома березневими днями – 47 років життя, яке стало славою і гордістю нашого народу, тріумфальним початком і вершинним досягненням української літератури. І день народження, і день смерті, фатально ставши поряд, забарвлюють перший місяць весни у кольори Шевченка-художника, наповнюють душі людей віршами Шевченка-поета. Саме тому кафедра мовознавства нашого університету традиційно у березні проводить Шевченківські читання.

Ведучою читань цьогоріч була кандидат філологічних наук, доцент Наталя П'яст. Українською мовою, рідною, барвистою, декламували вірші Тараса слухачі підготовчого відділення Алла Брянська, Олександр Корінчук, Лариса Ребезюк, Юрій Шуть, Віталій Малий та іноземні студенти Аль-Ассар Халед, Юсеф Джамаль, Анас Нусейбех, Лоран, Яхъя Аль Адімі. Кобзарів «Заповіт» лунав китайською мовою — цим завдячуємо нашим студентам Ванг Мінь Ся та Хе Джя. Французькою читав великого українського поета Ерік Нганцоп з Камеруну. Арабською — Анас Нусейбех.

Поезія Шевченка зрозуміла будь-якою мовою. Навіть самодостатні англійці переклали його «Садок вишневий коло хати», який прочитала Олена Рибницька.

А вірші українських поетів про нашого Кобзаря декламували студенти Олена Шулик, Тетяна Охрімець, Жоель Уафо Талом (Камерун). Першокурсник Валентин Ясінський прочитав вірш про Шевченка, автор котрого доцент кафедри культури, мистецтва та дизайну нашого університету, член Національної спілки письменників України Михайло Стрельбицький. Постійним учасником Шевченківських читань є Олексій Гурик, який вшанує пам'ять Кобзаря власним поетичним словом.

Жодне свято не обходить без гостей. Студентка педуніверситету Олена Мельник виконала чудові українські народні пісні. Тарас над усе любив українську пісню. Студент-

Студенти ВНТУ біля київського пам'ятника Кобзареві в перші дні Помаранчевої революції

ка Ірина Сорока заспівала «Думи мої...», «Ніч така місячна...» і улюблену Кобзареву «Дивлюсь я на небо...». Був у нас і справжній кобзар — Дмитро Бевза, студент нашого університету.

Приємно несподіванкою став виступ студентів-іноземців підготовчого відділення. Мерелін Мазен з Малайзії читала рідною мовою власний вірш про нашого Тараса, на створення якого її надихнули розповіді викладача Василя Корженка та відвідування музеїв. Мерелін також читала українською мовою вірш про кохання. А одногрупник дівчини Аню Ерік Жіл (Камерун) теж емоційно декламував вірш українською.

Завідувач відділу нашої університетської науково-технічної бібліотеки Наталя Банкова підготувала цікаву виставку літератури про українського генія.

Шевченківські читання – чи не є вони своєрідним втіленням мрії Шевченка про те, що настане час, коли «і мене в сім'ї великий, в сім'ї вольний, новій, не забудуть пам'янути не злим, тихим словом».

Ксенія Білоус, ECM-02, ІнЕЕЕМ

За порадою, за розradoю — в СПП

Місяць тому у нашому університеті створено службу психологічної підтримки.

Діє вона в структурі Інституту гуманітарно-педагогічних проблем та виховання ВНТУ. А керівником призначено завідувача кафедри педагогіки, психології та соціології, кандидата філософських наук, доцента Ларису МАЦКО. не випадково — у нашому університеті саме вона найбільше додала до підвищення рівня психологічних знань та освоєння сучасних практичних психологічних методів студентами, магістрантами, викладачами. Ось уже 15 років як вона проводить різноманітні психологічні тренінги та тренінг-семінари, надає індивідуальне психологічне консультування. Опікувалась вона і досить популяр-

ним у студентів клубом «Полілог», в якому університетська юність здобувала навички самопізнання і само-вдосконалення.

А віднині в усіх гуртожитках університету почали працювати дипломовані психологи-консультанти, які мають чималий досвід практичної роботи. До них студенти можуть звернутися і за порадою, і за розradoю. Для університетської юні працюватиме лекторій з проблем популярної психології, проводитимуться тренінгові заняття. Служба психологічної підтримки готова допомагати й кураторам груп. Сюди при потребі можуть звертатися також викладачі і співробітники ВНТУ. До речі, усі послуги — безкоштовні.

Конкурс краси

Я знову Катя!

Глядацька зала щиро співчувала журі конкурсу «Міс ВНТУ-2005»: визначити найкращу ой як непросто!

Усі сім конкурсанток (по одній від кожного інституту) вирізнялись і вродою, і інтелектом, і мистецькими здібностями. У кого найбільше шансів на університетську корону не було зрозуміло до самісінського завершення конкурсу. «Оцінювати студенток на заняттях значно легше» — щиро зізнався кандидат соціологічних наук, доцент Анатолій Слободянюк. Жюри рахувало бали, радилось, дебатувало і під бурхливі оплески зали віддало титул «Міс ВНТУ-2005» другокурсниці Інституту менеджменту Каті Баштовій.

Атрибути престижного звання — філігранну срібну діадему і стрічку вручила юній вродливиці «Міс ВНТУ-2004» Катерина Медвідь.

Коли ж наступного дня титулована найчарівніша студентка ВНТУ увійшла до аудиторії, однокурсники зустріли її теж аплодисментами.

— Я дуже вдячна своїй групі, своїм друзям. Вони мені багато допомагали і надзвичайно підтримували. Дуже хотіла перемогти, але коли оголосили переможницею, не могла повірити, що вона — я.

Катя Баштова закінчила Вінницьку музшколу № 2 по класу фортепіано. Тож, були думки про консерваторію, адже їй співала чудово.

— Батько теж хотів, щоб я поступала в консерваторію. Але згодом переконав, що мені доречніше піти у наш техуніверситет на спеціалізацію «менеджмент з фінансово-кредитної діяльності». А потім батька раптово не стало... Ми з мамою вирішили виконати його волю. Два роки навчалась у фізико-математичній школі ВНТУ і, успішно її закінчивши, поступила до університету.

І зараз Катя має досить високий рейтинг у навчанні — понад 10 балів. Зрештою, то одна з головних умов для претенденток на участь у цьому весняному конкурсі — не лише досконала зовнішність, а й цілковиті гаразди з навчанням.

— Я вдячна долі, що не зважаючи на її заплутані стежки, вона привела мене до ВНТУ. Тут цікаво вчитися, тут я знайшла справжніх друзів, тут я можу реалізувати себе всебічно, навіть у мистецтві.

У музшколі Катя співала лише в хорі. А сольно спробувала себе лише ставши студенткою. Брала участь у фестивалі «Зоряна мрія». А хист до того має родинний: батьків брат — оперний співак, зараз працює в Італії за контрактом.

Катя займалась в університетській студії сучасного танцю. Вочевидь, з останнім конкурсним випробуванням (а вимагалось виконати вальс) проблем не було?

— Були! Мені навіть соромно, що я не вміла вальсувати. Це ж класика! Але тепер уже вмію — за це вдячна п'ятикурснику Інституту машинобудування та транспорту Тарасу Щербі. Дуже багато допомагали мені готоватися до конкурсу Оля Філонова (вона навчається у моєму Інституті менеджменту, група 1МФК-02) та Роман Самборський (група МФК-01). Зрештою, мені дуже сподобалась атмосфера конкурсу: не було запеклої конкуренції, неприязні. Навпаки — дуже приемне і доброзичливе ставлення, конкурсантки допомагали одна одній, підказували, підбадьорювали.

Катя пише вірші (особливо коли закохується), добре малює і... сама собі дизайнер. Костюм, в якому Катя виходила на одне з конкурсних випробувань, вона придумала сама (див. першу стор. часопису).

— Це надзвичайно приемне відчуття — бути «Міс ВНТУ-2005»! Я намагатимусь бути гідною цього титулу.

Фоторепортаж Сергія Маркова із конкурсу «Міс ВНТУ-2005», який налічує півтори сотні світлин, можна подивитися у віртуальній фотогалереї нашого ВНТУ за адресою <http://www.vstu.edu.ua/fotosesia/>

НЕ ЗУБОСКАЛИТИ, А ЖАРТУВАТИ

Чому кавеенівські перли знецінюються?

Наш ВНТУ називають кузнею кадрів для КВН. Такий епітет під час засідання круглого столу, що був приурочений проблемам цієї популярної гри, звучав не однораз. Вінницькі команди КВН, які здобували перемоги на всеукраїнському рівні, представляли не стільки місто, як наш університет. Не так давно команда ВНТУ «Будьмо!» вигравала Студентську лігу Асоціації КВН України, наша команда «Парadox» брала участь у фіналі Кубку АКУ, «Справжні фінські хлопці» — у півфіналі Дніпропетровської ліги КВН. Збірна Вінниці, значна частина якої студенти ВНТУ, брала участь у фіналі Південної ліги КВН.

Чому ж, маючи такі традиції, Вінниця зараз без перспективних команд?

Не стільки підготовка до першоквітневого КВН-фестивалю на відкриття сезону 2005 року у Вінниці, як пошук відповіді на це питання став домінантою розмови. Власне проведення круглого столу зініціювало **відділ у справах сім'ї та молоді Вінницького міськвиконкому**. Його начальник Руслан АНФІЛОВ зауважив:

— Я теж випускник ВНТУ, усім, чого досяг, завдячуя мосму університету, — і запросив до слова проректора ВНТУ з виховної роботи та наукової роботи у галузі гуманітарних наук, засłużеного працівника народної освіти України, професора Тамару БУЯЛЬСЬКУ, котра уже понад 12 років є головою журі ігор КВН, які проходять у ВНТУ.

— Більшість вінницьких кавенінків, які грають не лише на рівні міста, а й на рівні України — це наші випускники. І Діма Науменко, і Олексій Бланарь, і Андрій Трубніков, і Сергій Гуменюк, і Олександр Декалюк починали грati в КВН у нашому університеті. У ВНТУ щороку відбуваються ігри КВН окремо для першокурсників, окремо для старшокурсників. У них може взяти участь будь-який студент, що має хоч найменший хист до цієї гри. Кожен інститут нашого ВНТУ має свою команду. Ми забезпечуємо команди фонограмами, сценою, глядачами, увагою — усім, що необхідне. Тут звучав заклик до ВНЗ, аби вони надавали фінансову допомогу командам. Андрій Трубніков підтвердить: в адміністрації університету свого часу було бажання фінансувати команди КВН. Ми надавали можливість збірній нашого університету виїжджати в різні міста. Але, на жаль, жоден ВНЗ України не має статті у бюджеті, яка б дозволяла витрачати кошти на КВН. Ми виділяли кошти, керуючись рекомендаціями Міністерства освіти і науки щодо розвитку студентського дозвілля,

активізації та підтримки студентської творчості. Але потім від КРУ довелось витримати чимало неприємностей і адміністрації, і командам.

Тож, те, що можуть робити ВНЗ — створювати стартові умови для своїх команд — у нас у університеті забезпечується на сто відсотків. Але щоб команди виходили на вищий рівень, тут має уже долучатись відділ у справах сім'ї та молоді. На жаль, цього нема.

— Я ніколи не мала честі грati в КВН. Але завжди була глядачем. Телеглядачем тих перших ігор КВН 60-х років, які були започатковані країнами московськими вузами. То був досить високий рівень авторських текстів та імпровізації. Ті ігри відповідали рівню інтелекту студента ВНЗ і рівню культури, якого прагнула еліта країни. І я вихована на їх традиціях, — продовжує професор Буяльська. — Про ті ж проблеми, які сьогодні підіймаються на нашему круглому столі, уже йшлося у цій же залі два роки тому на такому ж зібранні, куди були запрошенні як і тепер активісти КВНівського руху та керівники вінницьких ВНЗ. Ситуація *deja vu*. Те ж непорозуміння, ті ж протистояння. Безперечно, я розумію проблеми фінансування КВН. Але мене більш хвилює та проблема, яка ні тоді два роки тому не піднімалась, ні зараз про неї ніхто не говорить. Це зміст КВН.

У нас в університеті ми керуємося «Положенням про КВН». Але ті критерії, які дотримується журі міських ігор, зовсім не корелюється з нашими. У нас команда КВН національного університету, тому ми акцентуємо на авторстві, на інтелекті. Я розумію КВН як можливість студентам технічного університету творчо себе зреалізувати. Ігри КВН мають давати змогу людині зростати духовно, інтелектуально. А коли на іграх зі сцени принижують гідність глядача — то не нормальну. Коли я заперечую проти

масних, вульгарних жартів, мені наші КВНівці кажуть, що міське журі такі дотепи сприймає дуже добре. Отож, допоки вимоги, які є в університеті, і ті, що на міській сцені, не будуть якось узгоджуватися, то ВНЗ не зможе стати стартом для КВНівських команд. Ми провели моніторинг серед магістрів, багато з них писали: їм подобається, що у нашему ВНТУ, на жаль единому, КВН звучить українською. І я категорично не згодна з тим, що мова КВН — російська. Шкода, що гравці виличують дотепи українською лише тоді, аби показати нашу націю з негативного боку, принизити.

В університеті на іграх КВН командам знижується оцінка за повтор програми минулих ігор, за фізіологізм жартів, за використання брутальної лексики. А за пропаганду жорстокості, аморальності, некоректне ставлення до глядачів, паплюження гідності відомих осіб, зневажливе ставлення до національних святынь команда взагалі зникається з гри.

— Ми цих критеріїв дотримуваємося і дотримуватимемось, — підсумувала професор Буяльська.

— Дякую Вам, Тамаро Болеславівно! Я згодна з кожним Вашим словом і як поціновувач КВН, і як мати, і як начальник Вінницького міського управління культури, — сказала **Марія СКРИПНИК**, — Аби потрапити на престижні ігри в Сочі, вінницьким командам слід підняти свій рівень.

Руслан Анфілов погодився, що люд уже скучив за інтелектуальними, справді дотепними хохмами гостроязиків КВНників. Підтримав ідею пані Скрипник створити громадську організацію на зразок художньої ради. І пообіцяв докласти зусиль, аби надали прикре *deja vu* не виникало.

Студмістечко

Наш університет має сім сучасних комфорних гуртожитків. Профспілковий комітет студентів зініціював конкурс на кращу кімнату. Нині ці незвичайні змагання уже є традиційними. І надзвичайно популярними. Адже їх переможці отримують 50% знижки оплати вартості проживання за півроку.

ГОСПОДАРІ ВЛАСНОГО ДОМУ

Житлово-побутовій комісії студентського профкому, яку очолює Андрій Хлевний, під час цьогорічного конкурсу довелось не просто. Усі кімнати, які подали заявку на участь у конкурсі, дивували членів журі не лише охайністю, затишком, а й оригінальністю та неабияким смаком. Так упорядкувати можна лише те житло, яке любиш, у якому тобі добре. Переможця обрати було надзвичайно важко, адже кожна кімната заслуговувала на визнання. По кожній кімнаті було видно, що тут мешкають представники майбутньої еліти, адже кожна людина створює ту атмосферу, яка їй притаманна. Тому цього року вигороди отримали майже всі, хто взяв участь у конкурсі:

за перше місце – 50% вартості проживання за півроку;
за друге місце – 25%;
за третє місце – 15%.

Самі розумієте, назвати усіх призерів – то забагато. Тому перерахую лише ті кімнати, які вибороли перше місце: № 913 (4 гуртожиток), №807 (6 гуртожиток), №708 (3 гуртожиток), №522, 554 (2 гуртожиток), №504 (5

гуртожиток).

Існує стереотип: у кімнатах, де мешкають дівчата, впорядковано та охайнно. А у хлопців – безлад, що дуже далекий від творчого. Цьогорічний конкурс знищує це трафаретне твердження! Так, у дівчачих кімнатах різноманіття квітів, серветок, що створюють домашній затишок. Але найбільш подивували цьогоріч саме хлопці. Особливо хочу відзначити кімнату №522 гуртожитку №2, де мешкають студенти Інституту менеджменту Роман Самборський (група 1МФК-01), Сергій Засієнко (ММ-02), Віктор Кравчинський (ЗМФК-02) та Олександр Тригуб (ЗМФК-01).

У цій кімнаті на стінах (до речі, надзвичайно приемного зеленавого кольору) не тривіальні плакати з автомобілями чи спортсменами, а... власні художні полотна. Літні пейзажі. Їх автор – Роман Самборський. А ще тут майстерні фото друзів в акуратних багетах. І, звісно, символіка Помаранчевої революції. Але найбільшої своєрідності помешканню економістів надають... ак-

В гуртожитку – у дома

Голова ЖПК Андрій Хлевний (перший ліворуч), далі Юлія Сухина, Олександр Бондар, Євген Піддубник, Інна Скарбовійчук, Володимир Вільчинський

варіуми. Їх у хлопців аж два!

Гуртожиток таки має переваги. Він допомагає утвердитись у дорослому житті, допомагає швидше знайти друзів, призыває до самостійного прийняття рішень і відповідальності за них.

Ксенія Білоус, прес-секретар профкому студентів ВНТУ

«Зодіак» отримав нових господарів

... Так, є в нас воля, і є в нас доля,
І є земля в нас, і небеса,
І є в нас мова своя чудова,
І є в нас гордість, і є КРАСА.

Студенти Інституту машинобудування і транспорту організували розважальний вечір краси та моди, який відбувся у студентському клубі «Зодіак».

Вечір вдався веселим, іскристим – не в останню чергу завдяки дотепному ведучому, справжньому Містеру Шарму п'ятикурсникові Тараку Щербі. Енергійні хлопці та дівчата під керівництвом новоспеченої директора клубу «Зодіак» Вікторії Мельник зорганізували справжнє феєричне шоу, яке залишило незабутні враження і море позитивних емоцій.

Демонструючи вбрання різного стилю, учасники рішуче заперечили стереотип: молодіжна культура – це щось розките і занадто відверте. Навпаки, студенти переконали у своєму дещо ідеалізованому сприйманні світу. Кожен вихід був особливим і неординарним, а вбрання підібране самими учасницями, підтверджувало дизайнерські здібності кожної з них.

Кульмінацією свята стала церемонія передавання клубу «Зодіак» випускниками молодшому поколінню. Ко-лишній вже директор «Зодіаку» Віталій Гончарук висловив свої побажання та настанови новим хранителям традицій

студентського клубу ІнМТ. До нього також приєднались усі, хто доклав зусиль до становлення клубу.

А новими господарями «Зодіаку» стали Вікторія Мельник, Каріна Мірус, Ганна Горченко, Алла Хоміна, Надія Кизлюк, Василь Перешиваний, Костянтин Вербицький, Олександр Купчик, Олеся Критюк, Ольга Тереховська, Сергій Ляховченко. Це їм примножувати традиції і додавати неповторності у студентські будні.

Атмосферу свята допомагали створювати Містер Шарм ВНТУ-2005 Олександр Герус, збірна команда КВН ІнМТ, автор чудових віршів першокурсник Денис Шмаль, інші таланти інституту. Шквалом оплесків дякували глядачі виконавців танцу у стилі «брейк».

Переповнені емоціями, усі глядачі мали змогу висловити свої побажання і поділитись враженнями від побаченого, що робили із великим задоволенням. Директор Інституту машинобудування та транспорту, професор Юрій Анатолійович Буренінков подякував своїм талановитим й ініціативним студентам, пообіцяв, що і надалі завжди підтримуватиме їх прагнення до цікавого дозвілля.

...І варто пам'ятати, що краса врятує світ тоді і лише тоді, коли світ врятує красу.

**Євгенія Омельченко, студентка групи 2ТМ-03,
Світлана Сергієнко, голова студради ІнМТ**

**Сцена із спектаклю «Мазепа»
Іван Мазепа (з. а. України Микола Сардаковський)
та блазень (Олександр Радъко)**

**Власним поетичним словом вітає акторів
Ксенія Білоус**

«Мазепа» Богдана Лепкого вперше вийшов до вінницької публіки у 1998 році. І ось уже сім років ця історична драма віддзеркалюється у душах акторів, її полюбили глядачі, її очима вічність дивиться на нас із далекого минулого, нагадує... Мазепо, історія зробила тебе і героєм, і зрадником, люди захоплювалися тобою і ненавиділи, а ти жив і помер з ім'ям України на устах, бо ж любив її над усе.

Кожен актор назавжди залишається учнем. Навіть якщо всоте живе життям свого персонажу. Його герой відкриває нові грані характеру, своїх прагнень, розуміння сьогоднішнього дня і сенсу буття.

Завдяки народному артисту України Нестору Кондратюку, народній артистці України Лідії Белозьоровій, заслуженому артисту України Миколі Сардаковському, заслуженому артисту України Володимиру Постникову, акторові Олександру Радъку та художньому керівнику театру, народному артисту України Віталію Селезньову глядачі відчули атмосферу давньої історичної епохи, стали свідками ніжкого кохання Мазепи та красуні Мотрі. Ми у запі, затамувавши подих, співчували, раділи, кохали і страждали разом із ними.

У цей осібливий день Вінницький національний технічний університет віншував корифеїв театру. Молоді викладачі Ярослав Філіп та Наталя Рибачук, студенти Олена Рибницька, Ксенія Білоус, Оксана Барбак, Олександр Осаяленко, Ольга Рубченко вітали акторів. Kviti, слова подяки і щирого захоплення, навіть грамота часів мазепівщини та справжній мистецький витвір — двоярусний торт... Атмосфера істинного щастя панувала на сцені.

Свою поезію читала акторам Оксана Барбак:

27 березня — міжнародний день театру

Уже понад півтора десятка років наш університет і Вінницький обласний музично-драматичний театр імені Садовського єднає творча співдружність. Актори щиро відносяться, що їх зворушує юний глядач з ВНТУ — свою вихованістю, підготовленістю сприймати мистецтво сцени. Тож, закономірно, що на особливу (соту!) виставу «Мазепи» (інсценізація Віталія Селезньова) вінницькі служителі Мельпомени запросили студентство і викладачів техуніверситету.

Душа, що злітає увісь, ступивши на сцену

Душа, що злітає увісь, ступивши на сцену,
Щокрок і щослово у вічності як своя,

Театр – велика сила, духовна сім'я,

Справжній талант – безперечний і неоцінений.

Життя, присвячене людям та Україні,

Велична постать, що свого героя гідна,

Бо все це наше вкраїнське і наше рідне,

Яке зростає під прапором жовто-синім.

Вже в сотий раз, наче вперше, на сцені свято

I знову зал в очікуванні завмирає,

Не просто актори, тут наше минуле грає,

Яке не маємо права ми забувати.

I вдячний глядач схиляється перед вами,

За вірність мистецтву і рідній землі своїй,

Прожити, «Мазепо», ще сотні разів зумій

У кожному серці, що не старіє з роками.

Я люблю театр, адже він дарує щастя, гармонію, і мені було надзвичайно приємно вітати акторів віршем, який я написала разом із своїм коханим чоловіком Дмитром:

Вони вже слухають, акторе, відчувають,

Що ти усе на світі знаєш, не мовчи!

Змінивші роль і нею живучи,

Твори добро, в тобі його шукають.

Серця людей прозорі та відкриті,

І линуть, поспішаючи, до тебе –

До сонця сяйва, воскресіння, неба.

Ти сотий раз живеш цієї миті.

Радієш образу своєму, співчуваєш

Щоразу наче вперше і востаннє,

Переживаєш горе чи кохання,

На сцені граючи, себе ти забуваєш.

О, акторе!

Вклоняюся тобі, земний месіс,

В словах твоїх знайду своє спасіння,

Ти тільки говори!

Завдяки театрту ми чуємо думки людей, які жили у іншу епоху, і стаємо країнами! I байдуже, вперше чи всоте, адже вони залишили нам у спадок свої кришталевочисті душі і разом з нами у любові до театру, до життя чекають на день прийдешній.

**Ксенія Білоус, ECM-02, ІнЕЕЕМ
Дмитро Білоус, IC-02, ІнІТКІ (фото)**

Майстри

Пресвята Богородиця з Дитятком
(автор Ольга Ковтун-Карапетян)

Принаймні методисти Вінницького обласного центру народної творчості, які завітали на виставку мистецьких робіт співробітників нашого університету, не приховували свого захоплення філігранністю вишиваних серветок **Галини Лобанової, інженера кафедри ЕПОВ**. А вишивати пані Галина почала не так давно і цілком несподівано навіть для самої себе. Просто у знайомих побачила вишиті картини. Каже, що були вони красиві неймовірно! І те захоплення чужими роботами спонукало творити власні. Трохи почитала спеціальної літератури, набуvalа досвіду самостійно. Хоча, вочевиді, щось на генномі рівні таки допомагало. Бо ж одразу виходили почало досить пристойно. Задумів у майстрині чимало. Здійснити їх мріє колись — як буде багато часу. А поки мусить прилаштовуватись до свого натхнення. Вишиває вечорами, а то буває й вночі.

Профспілковий комітет ВНТУ уже другий рік поспіль ініціює проведення такого вернісажу. Він є головним організатором і спонсором цієї виставки. До речі, всі її учасники отримали грошові призи від профкому співробітників ВНТУ. А розгорнулась експозиція у кабінеті українознавства нашого університету. І охочих брати в ній участь цього річ було уже помітно більше. Та і глядачів не бракувало. Бо то таки здорово — піти і подивитися якими майстриніми є твої колеги. Знаєш їх уже ого-го стільки часу, а навіть і підозри не було про такі їх здібності.

Якщо були на виставці, не могли не зачудуватися хоругвою з вишитим на ній гербом України. Її автор — **Тетяна Буторіна, завідувач відділу локального центру нових навчально-наукових комп'ютерних технологій-1**. Пані Тетяна вишиває уже років 10, добре володіє кількома техніками. Але розповідає про себе досить скромно. Каже, що більшого захоплення варта її подруга — та просто малює голкою.

Узори вишивок, як правило, це не тільки прості прикраси. Ромбіки, квадратики, хрестики, «вужики», квітки, птахи мають символічне значення і дуже часто є нашими порадниками, домашнім антидепресантам і навіть оберегом. Але для цього дуже важлива умова — вишивальниця сама має бути доброзичливою, добре ставитися до того, кому признається дарунок.

Уставала моя матінка ранесенько,
Вишивала руту м'яту зеленесеньку —
Вишивала, моя матінка — тополеньку!
Щоб зозуля накувала сітку доленську —
Діставала моя матінка веселоньку
Ниточок там насукало веретенечко,
Погукала мене ніжно на сіттаночку
Й дарувала біlosніжну вишиваночку!

Людмила Мишанська, методист Центру культурології і виховання ВНТУ на виставці представила роботи, які для мами вишила вона. Барвисті, веселі вони ніби для

ВЕРНІСАЖ ОБЕРЕГІВ

Українській вишивці уже понад тисячу років — побутувала вона в нас ще за часів Київської Русі. І нині без неї наш побут навіть уявити неможливо. Українська жінка, попри шалений ритм часу і всілякі проблеми, яких має щоденъ позбаватися, бере до рук голку, нитку і перетворює звичайну тканину у витвір мистецтва. Хай навіть ніде тому не вчилася, і ніхто не ділився тонкощами майстерності, вона здатна здивувати своїм виробом навіть фахівців.

того і є, аби створювати гарний настрій.

Перші квітчасті візерунки **Валентина Дружиніна, редактор навчально-методичного відділу** нашого університету почала виводити ще у дитинстві. З легкої руки мамі і бабусі. На виставці Валентина Олександровна демонструвала і свій в'язаний гачком... посуд. Підставка під чашку справді дуже оригінальна. Не цурається пані Валентина і найпопулярнішого нині жіночого рукоділля — в'язання спицями. Для доньки, коли та ще була ученицею, сплела... шкільну форму.

— Тоді ж школярки мали усі бути в коричневих сукенках. Однаковісінських. Натаалці прагло бути нетиповою, от ми разом і придумали таке пожвавлення гардеробу. Удвох його утілювали в життя. Зараз в'яжу сама. Натаалка для хобі не має часу — повністю сконцентрувалася на кандидатській дисертaciї.

А коли кандидатська уже успішно захищена, і дітлахи трішки підрошли, **старший викладач кафедри ІС Олена Суприган** сама намагається створювати для них оригінальну одіж. Мережані чепчики, комірці, життерадісне пальтечко...

Законодавцем в'язаної моди у нас в університеті усі безапеляційно визнають **Віру Баланчук, завідувача лабораторії кафедри ТСТБ**. І легкі брючні костюми, і теплі жилети та светри — врання для себе Віра Миколаївна створює власними руками.

Олена Грицик, діловод канцелярії ВНТУ, каже, що малювати і говорити вчилася одночасно. Мріяла бути професійним художником. Уже 21-й рік працює в університеті і не шкодує, що мрія не збулася, бо усе одно малює. Навчалася у Московському заочному народному університеті мистецтв і нині з радістю своє вміння дарує колегам. До речі, усі стенді на кафедрі АСУ оформлені Оленою. На виставці представлені її полотна «Ніч на Івана Купала», «Три богатирі», «Натюрморт».

А Ольга Ковтун-Карапетян, секретар директорату Інституту РТЗП, навіть у художній школі не вчилася. Але її роботи вражают своїм рівнем і майстерністю. І якоюсь неймовірно теплотою і щирістю. Може тому, що кожна з них написана не просто так, а в дарунок рідним. Із трьох доньок тільки найстарша Маринка успадкувала мамин хист до пензля. Хоча може і середульша Тамара, коли б мала на те час, непогано б малювала. Але Тома — це спортивна слава ВНТУ Тамара Карапетян, чемпіонка світу з боротьби самбо, чотириразова чемпіонка України, срібний призер чемпіонатів Європи, срібний призер чемпіонату світу-2001, чемпіонка Європи-2003.

Галина Майхрук,
заступник голови профкому співробітників ВНТУ

ВІЧНАЯ ПАМ'ЯТЬ

На 65-му році життя відійшов у вічність **Олег Іванович Кедровський** – доктор філософських наук, професор, член редколегії журналу «Sententiae». Залишив цей світ один з найбільших в Україні фахівців з філософії науки, філософських проблем математики, історичного взаємозв'язку між філософією та математикою. Його наукові праці знали і цінували не тільки в Україні, але і за її межами.

О.І.Кедровський народився 5 вересня 1939 р. у м. Ріпки Чернігівської області. У 1956 – 1961 роках навчався в Київському політехнічному інституті. Після закінчення якого працював інженером, згодом завідувачем лабораторії на оборонних підприємствах Києва. Ще в студентські роки зацікавився філософією, що поступово захопила його настільки, що стала справою

всього життя.

Найбільш плідний період творчої діяльності Олега Івановича пов'язаний з Київським університетом імені Т.Г.Шевченка, де він працював на кафедрах діалектичного матеріалізму і філософії природничих факультетів, пройшовши шлях від аспіранта до професора. У цей же період він успішно захищає кандидатську (1967) і докторську (1982) дисертації. З 1987 по 2003 Олег Іванович працював професором кафедри філософії нашого технічного університету. Саме завдяки його зусиллям кафедра філософії перетворилася на колектив, спроможний розв'язувати актуальні наукові проблеми; Олег Іванович започаткував низку наукових досліджень, які продовжуються й сьогодні на кафедрі філософії, зокрема й у межах держбюджетних тем.

Особливо хочеться відзначити без перебільшення самовіддану роботу Олега Івановича з аспірантами і молодими вченими, для яких він ніколи не шкодував ані енергії, ані часу. Результатом цієї праці стали 20 кандидатських і 4 докторські дисертації, підготовлених і успішно захищених під його безпосереднім керівництвом. І важко полічити тих, кого професор Кедровський консулютував, підтримував доброю і слушною порадою.

О.І.Кедровський був організатором і активним неформальним учасником багатьох наукових конференцій і симпозіумів. Його яскраві виступи часто ініціювали цікаві і плідні дискусії.

Наукова діяльність професора Кедровського втілилася у більш, ніж 120 праць, серед яких 10 індивідуальних монографій. Книга Олега Івановича, присвячена взаємозв'язку філософії й математики, свого часу видрукувана німецькою мовою в НДР, була перевидана вже після об'єднання Німеччини і має репутацію одного з найавторитетніших підручників в деяких німецьких університетах.

Однак коло захоплень Олега Івановича не вичерпувалося лише філософією науки і філософськими проблемами математики. Він був завзятим альпіністом, що підкорив не одну горську вершину Кавказу, Тянь-Шаню і Паміру. Його пам'ятають також і як пристрасного аматора подорожей на байдарці. Любив він і порибалити, чи просто навесні піти до лісу за березовим чи кленовим соком, а пізніше — за ягодами чи грибами. І завжди намагався зацікавити цим колег, обдаровуючи їх щирою теплотою серця і багатством своєї багатогранної особистості.

Олег Іванович Кедровський залишився в пам'яті численних своїх студентів, яким запам'яталися близкучі лекції з улюблених його тем: філософії математики та античної філософії. Колеги і близькі вічно пам'ятатимуть Олега Івановича як вірного друга, вдумливого і доброзичливого порадника, мудрого наукового керівника і яскравого вченого.

З глибокою скорботою колеги

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

Традиційний Зимовий чемпіонат області з легкої атлетики стартував... 4-5 березня. У змаганнях взяли участь команди 10 районів Вінниччини.

Першого дня змагань на дистанції 60 м срібною та бронзовою прizerками стали Юлія Дідиченко (ІнМ) — 8,0 с та Юлія Сорокаліт (ІнЕЕМ) — 8,1 с. Серед чоловіків вдало виступив студент Інституту радіотехніки, зв'язку та приладобудування Дмитро Плюта — з результатом 7,2 с йому вдалося пробитися до фіналу.

На дистанції 400 м серед жінок третє місце посіла Олена Гладка (ІнІТКІ) з результатом 1.01,5 хв. Володимир Софіна (ІнМ) подолав цю дистанцію за 58.7 с.

У другий день змагань срібною прizerкою з бігу на 200 м стала Олена Гладка. Її результат — 27,6.

З бігу на 800 м лаборант кафедри фізвиховання Василь Овчарук здобув перемогу з результатом 2.01,2. У забігу на 3000 м жодного шансу своїм суперникам не залишив Євген Дербеньов (ІнБЕГП). Він був непереможним з результатом 8.40,4 хв.

До цих перемог наших спортсменів приєдналась ще одна приємна звістка: у Євгаторії на Чемпіонаті України зі спортивної ходьби студент ІнІТКІ нашого ВНТУ Олександр Лук'янчук, фінішувавши п'ятим на дистанції 30 км, виконав норматив кандидата в майстри спорту.

Діна Харіна, викладач кафедри фізвиховання

ПІДЙОМ ЗА ДОПОМОГОЮ СИЛІ

Спортсмени нашого ВНТУ у змаганнях з пауерліфтингу за програмою VII літньої Універсіади області вибороли загальне друге місце. За перемогу у спортивному комплексі «Колос» боролися атлети вищих навчальних закладів Вінниці у 10 вагових категоріях. У п'яти категоріях студенти технікуму здобули призові місця.

Пауерліфтинг — спорт, пов'язаний з підйомом ваги атлетом. До нього входять три базові вправи зі штангою:

Особистий результат пауерліфтингістів ВНТУ на VII літній Універсіаді області:

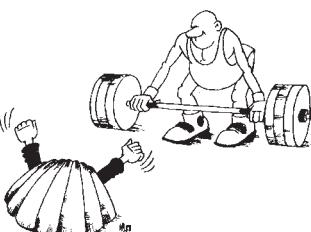
у ваговій категорії **56 кг** — **II місце Андрій Рибак**, студент групи ММ-01 Інституту менеджменту, сума максимальної ваги трьох вправ 300 кг;

67,5 кг — **III місце Артем Андреєв**, 1ЕСЕ-03 Інституту електроенергетики, екології та електромеханіки, = 340 кг;

75 кг — **II місце Андрій Чорний**, ТГ-02 Інституту будівництва, теплоенергетики та газопостачання, = 472 кг;

90 кг — **II місце Юрій Іванчук**, 2БМ-02 ІнБТЕГП, = 495 кг;

110 кг — **I місце Тимур Бабаєв**, ТК-02 Інституту радіотехніки, зв'язку та приладобудування, = 580 кг.

присідання зі штангою на спині, жим штанги лежачи та становна тяга, тобто підйом штанги з підлоги до прийняття атлетом вертикалного положення. Слово «powerlifting», якщо перекласти дослівно з англійської, значить «підйом за допомогою сили». У нас цей вид спор-

ту ще називають «силове триборство».

Якщо говорити точніше, то в нашій країні пауерліфтинг з'явився, як і бодіблдінг, з атлетичної гімнастики. Атлетична гімнастика ж включала, крім силового триборства, також інші вправи для розвитку різних груп м'язів.

У нас в останні роки з'являється все більше прихильників пауерліфтингу, до того ж не лише серед чоловіків, але й серед жінок. Проводяться чемпіонати Європи та світу, а також інші змагання, та до олімпійських видів спорту пауерліфтинг не входить. На змаганнях атлету дається три спроби. Кожна спроба — один підйом ваги. У своїй ваговій категорії перемагає спортсмен, в якого сума максимальної ваги трьох вправ виявиться найбільшою. Щоб здатися пауерліфтингом, треба бути наполегливим, мати силу волі і витривалість.

У ВНТУ є зал з тренажерами, де можна тренуватися у виконанні базових вправ, що входять до цього виду спорту. Я не займаюся власне пауерліфтингом — мені більше подобається атлетична гімнастика та бодіблдінг, в яких можна розвивати різні групи м'язів, аби зробити свою фігуру гармонічнішою. Та оскільки в процесі тренувань я виконую і вправи з силового триборства, то вирішив взяти участь у змаганнях з пауерліфтингу у складі команди нашого університету за програмою VII літньої Універсіади області.

Артем Андреєв, група 1ЕСЕ-03 ІнЕЕМ

НАСТІЛЬНИЙ ТЕНІС

Не програвши жодної зустрічі, перше місце у змаганнях з настільного тенісу за програмою VII обласної універсіади здобула команда спортсменів нашого університету. Друге місце дісталось представникам аграрного університету, третє — медичного.

До складу нашої переможної команди входили Ірина Сірик (студентка групи 23І-04 Інституту інформаційних технологій і комп'ютерної інженерії), Людмила Ганська (2ТМ-01, Інститут машинобудування і транспорту), Олександр Морозенко (2Т-00, ІнМТ) та Віталій Хулченко (1Б-03, Інститут будівництва, теплоенергетики та газопостачання).

В особистій першості дуже вдало виступили вихованці Ладижинської школи настільного тенісу, а тепер студенти ВНТУ — Іра Сірик, яка здобула перше місце, та Саша Морозенко, котрий зайняв друге.

Ігор Шемчак,
старший викладач кафедри фізичного виховання

БОКС

На початку березня відбулися змагання з боксу за програмою VII літньої Універсіади ВНЗ області. Наші хлопці вибороли третю сходинку п'єдесталу пошани.

Вибороли в запеклій, важкій боротьбі, адже дві команди боксерів ВТЕІ, яких студенти ВНТУ пропустили вперед, мали у своєму складі 10 майстрів спорту з боксу і навіть одного майстра спорту міжнародного класу. Проти такої ударної сили не змогли встояти навіть «профі» — студенти-фізкультурники педуніверситету, задоволившись четвертим місцем. Майбутні педагоги відстали від спортсменів нашого університету майже на 80 очок.

Наші ж хлопці у загальному заліку набрали 290 очок. Це усього на 19 очок менше від переможця змагань і лише на 2 очка менше від другого призера.

ТУРИЗМ

У змаганнях IX відкритої першості області з пішохідного туризму успішно виступив студент Інституту радіотехніки, зв'язку та приладобудування Олексій Новак (група РЗ-04). У конкурсній програмі «топографічні знаки» здобув перше місце, «в'язання вузлів» — друге, «визначення азимуту» — третє.

Ці змагання стали підготовчим етапом для збірної ВНТУ до участі у весняному чемпіонаті області з пішохідного туризму.

Світлана Тихонова,
старший викладач кафедри фізичного виховання

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
відповідно
до Закону України «Про вищу освіту»
оголошує конкурс на заміщення вакантних посад

Кафедра комп'ютерних систем управління:
— доцент – 1 посада

Кафедра автоматики та інформаційно-вимірювальної техніки:
— доцент – 1 посада

Кафедра менеджменту в будівництві, охорони праці і безпеки життєдіяльності:
— завідувач кафедри, професор – 1 посада

Кафедра інженерної і комп'ютерної графіки:
— доцент – 2 посади

Кафедра електричних станцій та систем:
— доцент – 1 посада

Кафедра електротехнічних систем електроспоживання та енергозбереження:
— доцент – 1 посада

Кафедра українознавства:

- завідувач кафедри, доцент – 1 посада
- старший викладач – 1 посада

Кафедра металорізальних верстатів та обладнання автоматизованих виробництв:

- доцент – 1 посада

Кафедра радіотехніки:

- доцент – 2 посади

Кафедра телекомунікаційних систем та телебачення:

- старший викладач – 1 посада
- доцент – 2 посади

Кафедра інтеграції навчання з виробництвом:

- старший викладач – 1 посада

Бібліотека:

- завідувач бібліотеки

Термін подання документів – 15 днів від дня опублікування оголошення.

Перелік документів, які подаються на ім'я ректора університету:

- заява про участь у конкурсі;
- особовий листок з обліку кадрів;
- автобіографія;
- засвідчені в установленому порядку копії документів про вищу освіту, наукові ступені і вчені звання;
- список опублікованих наукових праць і винаходів;
- копія трудової книжки;
- характеристика з останнього місяця роботи.

Викладачі університету для участі в конкурсі подають заяву на ім'я ректора, оновлений список наукових праць, звіт за попередній термін роботи та виписку із протоколу засідання кафедри про рекомендацію до обрання.

У конкурсі мають право брати участь громадяни України не старші 60 років, які мають відповідну освіту, високі моральні якості, глибокі професійні знання, практичну підготовку, наукові досягнення та вільно володіють українською мовою.

Документи подавати ученому секретарю університету за адресою:
Вінницький національний технічний університет, кімната 2204, навчальний корпус № 2,
Хмельницьке шосе, 95, м. Вінниця, 21021

Редколегія:

Т. Б. Буяльська
(головний редактор)

I. П. Зянько
(редактор)

П. Г. Гордійчук
(відпов. секретар)

Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)

Б. І. Мокін

С. В. Юхимчук,

М. П. Свірідов,

Л. І. Волхонська,

Г. П. Котлярова,

Т. С. Криклива,

М. П. Стрельбицький.

Адреса редакції:

21021, м. Вінниця,
Хмельницьке шосе, 95,
корп. «2», кімн. 2218

Телефони:

внутрішній — 22-68
з міста — 44-02-68

«Імпульс» — щомісячник
Вінницького національного технічного університету.

Свідоцтво про державну реєстрацію
ВЦ № 424 від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
«УНІВЕРСУМ-Вінниця»

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 93,
головний корпус, кімн. 114, тел. 44-05-32

Комп'ютерна верстка — Кушнір О. О.

Підписано до друку 28.03.05. Формат 29,7 42 1/2.
Наклад 625 прим. Зам. № 2005-035

Віддруковано у комп'ютерному інформаційно-видавничому центрі ВНТУ

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 93, головний
корпус, 1-й поверх, тел. 44-01-59